

Land, end de ere berettigede til. Thi de ere berettigede til strax at overføre i Livet, hvad der udtaler sig i Grundloven som færdigt og fuldendt. Men hvad der kun ligger involveret i hele Grundlovens And og Retning, det kunne de kun fore ind i Livet gjennem Lovgivningens Foranstaltninger. Det er ligesaa naturligt at indrømme en Minister at gjøre for Meget for Grundlovens Udførelse, som at gjøre for Lidet.

Jeg skal nu gaae til Sagen selv, efter først foreløbigt at have bemærket een Ting med Hensyn til Gangen i den hele Forhandling om hiin Resolution. Sagen er indkommen fra det mosaiske Troessamfund igennem Kjøbenhavns Magistrat. Den er dernæst behandlet i Ministeriet. I Kjøbenhavns Magistrat, som bestaaer af juridiske Medlemmer, og hvor der ikke er nogen Grund til at formode Andet, end at Sagen er bleven behandlet reent efter dens formelle juridiske Bessaffenhed, kom Fleerheden til det samme Resultat, som jeg er kommen til. Ved dernæst at behandle den i Ministeriet i Forening med de der ansatte juridisk dannede Embedsmænd, kom jeg til samme Resultat; og først, efterat dette Resultat stod fast for mig, hørtes Sjællands Biskop — efter vedtagen Skik, da vi ikke have nogen anden Form, for at høre Folketjerkens Mening —, som den, der var ovet i at tænke over Forhold af denne Art. Dernæst forelagdes Sagen for Statsraadet, og foredroges endeligt Hans Majestæt. Dette er Sagens Gang. Og jeg tror, at ved den hele Behandling har den juridiske Autoritet enten ganske eller dog overveiende staaet paa min Side; og Sagen er, vel at mærke, af mig behandlet og afgjort efter dens juridiske Bessaffenhed og ikke med Hensyn til religiøse Sympathier eller Antipathier. Der vil maaskee komme et Tidspunkt, hvor disse kunne komme til Orde, naar Sagens Realitet eller Ting, som staae i Forbindelse med den, skulde komme til Afgjørelse, men paa dette Stadium er Sagen ikke tagen fra den Side. Spørgsmaalet var, hvilken Indflydelse Grundlovens § 83 eller dog egentligt § 84, thi det er kun den, man væsentligt kan paaberaabe sig mod Resolutionen, havde, og i hvilket Forhold denne Paragraph stod til den hidtilværende

Lovgivning, og hvorvidt denne derved var forandret. Med Hensyn til den hidtilværende Lovgivning, vil jeg kun i Forbigaaende bemærke, at Ægteffaber mellem Christine og Mosaiter i den ældre Tid ansaaes for aldeles forbudne, saaledes som de endnu ere i Nabolandet Sverrig. At de ere blevene tilladte, er skeet ved en af de Handlinger, hvori den Kongl. Souverainitet ogsaa over Landets kirkelige Anliggender viste sig. De første Exempler paa saadanne Ægteffaber, som jeg har kunnet finde, forekom i Aarene 1798 og 1799 ved kongelige Specialresolutioner. Der knyttedes nu til saadanne Bevillinger den Betingelse, som tidligere knyttedes til de Ægteffaber, som efter Datis dens Synsmaade betragtedes med liden Gunst, men dog stode nærmest det, man billigede, nemlig Ægteffaber mellem Lutheranere og Katholiker. Siden ere slige Ægteffaber foretagne efter specielle Bevillinger, indtil det i 1848 overdroges Cancelliet at udfærdige disse Bevillinger ligesom mange andre ad mandatum, men man optog deri den indskrænkende Betingelse, som der omhandles med Hensyn til Bornenes Opdragelse. Der kan nu med Hensyn til den omtalte Resolution opkastes Spørgsmaal fra to Sider. Der kan nemlig for det Første spørges, om Ministeren har underkastet den Gjenstand, som alt var afgjort ved Grundloven, en særlig Resolution, og i denne Resolution var kommen til et Resultat, som modstrider Grundloven, eller ad Resolutionens Bei har bekræftet et Resultat, som Grundloven havde indført. Men der kunde ogsaa meget vel opkastes det Spørgsmaal, om ikke Ministeren har indrømmet mere, end han var berettiget til, ved at ophæve Nødvendigheden af specielle Bevillinger for slige Ægteffaber, og, naar disse Spørgsmaal ere afgjorte om Resolutionens formelle Bessaffenhed og Forhold til Grundloven, kan der endda spørges om, om ikke Ministeren, naar det Resultat, som han var kommen til i formel juridisk Henseende var rigtigt, dog ikke burde have stræbt efter at tilveiebringe en Forandring, enten øieblikkeligt ved en provisorisk Lov, eller dog i alle Tilfælde saasnart muligt ved denne Rigsdags Sammenkomst. Naar vi endeligt bringe Sagen over paa et andet Standpunkt,